

Arrest

nr. 74 112 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHIHAOUI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 september 2009 het Rijk binnen en diende op 30 september 2009 een asielaanvraag in. Op 29 juli 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

*U beschikt over de Chinese nationaliteit en behoort tot de Han-bevolkingsgroep en bent afkomstig uit de stad Shanghai, Volksrepubliek China. Toen u 18 jaar werd (*20/06/1968) begon u te werken voor de scheepsmaatschappij "Cosco" met een contract dat liep tot 25/12/1994. Op 10/10/1991 kreeg u een Australië een arbeidsongeval. U bleef echter onder contract. Vanaf het einde van uw contract kreeg u niet langer verzorging. U verloor ook uw inkomen. U kon aan de slag bij een ander bedrijf maar na drie dagen bleek dat u om gezondheidsredenen niet tot het werk in staat was. U woonde bij uw vader maar werd financieel gesteund door uw familie die in België woont. U verklaarde ziek te zijn en omwille van het arbeidsongeval te leiden aan ernstige hoofdpijn en problemen te hebben met uw handen en vingers. U lijdt aan schizofrenie en volgens uw schriftelijke verklaringen zou de oorzaak daarvan de Chinese overheid zijn. U werd verscheidene malen opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis. Sinds 19/03/2007 werd u verplicht opgenomen in een andere instelling omdat u geen familie hebt die voor u kan zorgen. Uw vader kan dit niet langer omwille van zijn hoge leeftijd. U verklaarde dat u in die instelling veel te hoge dosissen medicijnen diende te nemen. Wegens uw geestelijke aandoening verloor u het recht te huwen en u voort te planten. Mocht u zonder huwelijk kinderen hebben, zou u ze zonder huwelijksboekje niet kunnen inschrijven. Volgens uw verklaringen protesteerde u twee keren en volgens uw schriftelijke verklaringen drie keren bij de overheid, o.a. tegen het feit dat u geen recht had op een tegemoetkoming voor uw arbeidsongeval. Volgens uw mondelinge verklaringen protesteerde u twee keer tegen de overheid. Een eerste keer was in 2002 toen u een compensatie ging vragen voor uw werkongeval. U werd toen door de politie naar een psychiatrisch instituut gebracht. Een tijd later ging u opnieuw met enkele anderen een compensatie vragen. Toen u op weg was naar huis werd u opgepakt en opnieuw naar een psychiatrisch instituut gebracht. Volgens uw schriftelijke verklaringen werd u de eerste keer na enig trek- en duwwerk naar huis gestuurd. De tweede keer moest u een dag in de politiecel doorbrengen. De derde keer werd u, omwille van het feit dat u over een certificaat beschikt dat u mentaal invalide bent, naar een psychiatrische instelling gebracht. U verklaarde in uw schrijven en tijdens het gehoor (CGVS p. 4) dat indien een ander persoon, zonder psychiatrische problemen, zo zou protesteren, hij omwille van politieke feiten voor tien jaar in de gevangenis zou worden opgesloten. Omdat uw vader wegens zijn hoge leeftijd niet meer voor u kon zorgen, kwam u uw familie, uw moeder en zuster, in België vervoegen. U verliet de Volksrepubliek China per vliegtuig van op de luchthaven van Shanghai op 15/09/2009 en kwam dezelfde dag in België aan. Op 30/09/2009 vroeg u in België asiel aan.*

U haalt samenvattend volgende asielmotieven aan:

"Ik vlucht voor ernstige politieke problemen met de overheid."

"Ik vlucht voor een betere gezondheid."

"Ik vlucht voor een gelukkig leven te kunnen hebben, als een normale persoon, in plaats van in een psychiatrische instelling te belanden. Dat is een gevangenisleven. Dit verdien ik niet. Ik heb nooit iets misdaan."

"Terugkeren naar China brengt mijn leven in gevaar. Nog vijf jaar mijn verplichte dosis medicijnen slikken betekent mijn dood. Dit is bevestigd door drie Belgische psychiaters (Dr M. C.; Dr O. K.; Dr. F. V.)."

"Door het normale leven en de vrijheid die ik in België krijg kan ik gelukkig zijn en zal mijn geestelijk welzijn verbeteren. Terugkeren naar China betekent levenslang opsluiting in een psychiatrische instelling. Dit verslecht mijn geestelijke toestand."

"Ik vlucht voor persoonlijke rechten. Het recht om te mogen huwen en kinderen te hebben."

"Ik vlucht voor de mensenrechten: het recht op vrije meningsuiting/geboorteregeling."

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: schriftelijke uiteenzettingen van uw asielrelaas, identiteitskaart, paspoort, kopieën van twee zeemansboekjes, notarieel certificaat van verwantschap, certificaat niet gehuwd, twee certificaten van gezinsrelatie, kopie notarieel certificaat geboorte, kopie identiteitskaart vader, kopie Belgische verblijfstitel moeder, Belgische identiteitskaart zuster, vliegticket, instapkaart, bagagelabel, bericht beëindiging contract met gecertificeerde vertaling, kopie vaststelling arbeidsongeval, afgestempelde kopieën "Uittreksel uit medisch dossier van de eerste ziekenhuisopname", vier Belgische medische getuigschriften, certificaat opname revalidatiecentrum Gongkang district, invaliditeitscertificaat, kopie eensluidende vertaling diagnose, kopie medicijnendoos Chloorpramazine (België), Chinese bijsluiter Chloorpramazine, kopie uittreksel artikel in Medisch Contact (02/06/2006), kopie huwelijkswet en huwelijksregistratievoorschriften Volksrepubliek China, webpagina over "Welke ziekten zijn wettelijk niet toegelaten door de medische redenen voor het huwelijk", drie foto's infobrochure betreffende huwelijk en voortplanting psychiatrische patiënten, vijf foto's psychiatrisch ziekenhuis.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Wat betreft de door u ingeroepen medische redenen en ontoereikende medische behandeling in uw land van herkomst dient te worden opgemerkt dat die geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980. U deed dit reeds (CGVS p.4) en dient voor de beoordeling van de medische elementen in uw dossier de afhandeling van deze aanvraag af te wachten. Wat betreft de door u ingeroepen "politieke problemen met de overheid" dient te worden vastgesteld dat u een aantal maal protesteerde bij de overheid maar dat u daarbij nooit daadwerkelijk werd vervolgd. Volgens uw verklaringen (zie schriftelijke verklaringen) werd u de eerste keer na enig trek- en duwwerk naar huis gestuurd. De tweede keer werd u opgepakt door de politie en verklaard u daarbij te zijn geslagen, met een elektrische baton geprikt en een dag in de politiecel te hebben doorgebracht. Vervolgens werd u vrijgelaten. De derde keer werd u, omdat u in het bezit was van een certificaat van mentaal invalide, naar een psychiatrische kliniek overbracht. U verklaarde over de gevolgen van deze protesten zelf dat "moest een normaal persoon dit hebben gedaan zou deze 10 jaar in de gevangenis zijn gevlogen (wegens politieke problemen)." Hieruit blijkt duidelijk dat de overheid terdege rekening hield met uw ziektebeeld en u om deze redenen niet vervolgde. Dat de Chinese overheid de oorzaak zou zijn van uw schizofrenie zoals u stelt in uw schriftelijke verklaringen is een boude verklaring waarbij u het verband niet verder duidelijk maakt. Bovendien 2 bevatten de medische documenten die u neerlegde geen aanwijzing daarvan. Over het feit dat u omwille van uw psychische problemen niet mag huwen en u zich niet mag voortplanten, wordt opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ooit probeerde te huwen of dat een concreet huwelijk u is verboden. Nergens haalt u aan dat u daadwerkelijk een partner had waarmee u wilde huwen. U beperkt zich tot een verwijzing naar de algemene situatie hieromtrent. U verklaarde ook dat u geen huwelijkspartner kon vinden omdat u geen werk hebt en dat u zonder echtgenote geen kinderen kan krijgen (schriftelijke verklaringen). Verder moet worden opgemerkt dat het bestaan van deze beperkingen op het huwelijk en op voorplanting maatregelen betreffen genomen in het kader van de algemene Volksgezondheid. Deze maatregelen en de gevolgen ervan zijn niet dermate ernstig en ingrijpend dat ze samen een vervolging kunnen vormen en volstaan op zich dus niet om een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Er is immers geen sprake van een ernstige schending van de meest fundamentele mensenrechten (vrijheid, leven, fysieke integriteit...). Wat betreft uw verklaring dat u zonder een huwelijksboekje geen kinderen zou kunnen inschrijven (schriftelijke verklaringen) dient te worden opgemerkt dat dit niet op u van toepassing is aangezien u geen kinderen hebt. Uit voorafgaande volgt dat de Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De documenten die u neerlegt zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van uw asielrelaas door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers bovenstaande vaststellingen niet. Enerzijds staven ze uw identiteit, nationaliteit, familiale achtergrond, beroep en reisweg die niet door het CGVS worden betwist, anderzijds betreft het documenten over en in verband met uw medische conditie en de er aan verbonden maatregelen en beperkingen. Wat de kopie betreft van het uittreksel uit het artikel in Medisch Contact moet worden gesteld dat het een algemeen artikel over de geestelijke gezondheidszorg in China betreft waarin over u niet wordt bericht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen en dat u in België over een zuster beschikt, Z.W. die de Belgische nationaliteit heeft en waarvan u verklaart dat u haar nodig hebt voor uw verzorging."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept de volgende middelen in:

“Schending van het artikel 1.A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van het artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Met betrekking tot de talrijke verwijzingen in het verzoekschrift naar het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden moet erop gewezen worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over een gebonden bevoegdheid beschikt, namelijk over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens geeft het Europees Verdrag van de rechten van de mens geen recht op asiel. Het valt dus niet binnen de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker voert aan China te zijn ontvlucht omdat er hem *“daden van vervolging worden toegediend”* omdat hij *“behoort tot een welbepaalde sociale groep, zijnde psychiatrische patiënten, die bovendien in China op verschillende vlakken worden gediscrimineerd”*.

3.2. Verzoeker voert aan *“dat de medische situatie in de psychiatrische instellingen, meer bepaald de (medische) handelingen die in deze instellingen worden gesteld dienen te worden onderzocht in het licht van artikel 48/3”*. Verzoeker *“meent dat daden van vervolging in de zin van artikel 48/3. § 2 a, meer bepaald aantastingen van de fysieke integriteit wegens handelingen zoals bedoeld in artikel 3 E.V.R.M., waar uit hoofde van artikel 15.2 EVRM niet kan worden van afgeweken, ook kunnen worden veroorzaakt door medische ingrepen die daden uitmaken van lichamelijk en/of geestelijk geweld in de zin van artikel*

48/3. § 2 tweede lid a)”. Verzoeker argumenteert dat “Op basis van de verklaringen van verzoeker en op basis van de medische attesten van diverse psychiaters (meer bepaald Dokter M,CLAES. ...) is gebleken dat verzoeker een ernstige daadwerkelijke daad van vervolging riskeert in de zin van artikel 48/3 § 2 a) Vw.; Zo blijkt uit de verklaring van verzoeker die hij via zijn zus heeft laten opstellen, verzoeker zware en gevaarlijke medicatie krijgt toegediend en dat zijn recht op leven op korte termijn in gevaar is”. Verzoeker stelt voorts dat hij “verschillende maal op onwettige wijze gedetineerd” werd “in de zin dat verzoeker op verschillende tijdstippen werd gedetineerd zonder dat hierbij een rechter is tussengekomen, die op advies van een bekwame autoriteit en na grondige analyse van zijn medische aandoening. over de detentie beslist”. Verzoeker wijst op “de artikelen 5 en 9 van de Wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke” volgens dewelke “de tussenkomst van een rechterlijke autoriteit steeds is vereist” en besluit dat hij “bijgevolg een onwettige detentie riskeert in China; Dat dit daden van vervolging uitmaken in de zin van artikel 48/3 § 2) b, aangezien deze onwettige maatregelen aan verzoeker worden opgelegd aangezien hij behoort tot een welbepaalde sociale groep, zijnde vermoedelijke geesteszieken”.

3.2.1. De Raad is niet bevoegd om de aard van verzoekers ziekte te onderzoeken, noch om vast te stellen dat verzoekers schizofrenie het gevolg is van een ernstige val, noch om de continuïteit of de gehele of gedeeltelijke onomkeerbaarheid van deze psychische toestand te beoordelen. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker thans zware psychische problemen heeft en volgens de doktersattesten leidt aan (een vorm van) schizofrenie.

3.2.2. Verzoekers bewering dat personen met psychologische problemen vervolgd worden in China kan niet blijken uit de neergelegde documenten. Evenmin kan blijken dat verzoeker omwille van zijn ziektebeeld vervolgd werd. Hij heeft immers verzorging gekregen en woonde bij zijn vader. Er wordt evenmin aannemelijk gemaakt dat de maatregelen genomen door de Chinese overheid, de twee interneringen en medicatie, een vervolging uitmaken op een grond van het Vluchtelingenverdrag te meer nu verzoeker ook documenten uit China bijvoegt waaruit kan blijken dat de opnames in de psychiatrische instellingen werden beëindigd wanneer zijn toestand beter werd. Geenszins kan uit de aangevoerde elementen blijken dat “verzoeker bijgevolg een onwettige detentie riskeert in China; Dat dit daden van vervolging uitmaken in de zin van artikel 48/3§ 2) b, aangezien deze onwettige maatregelen aan verzoeker worden opgelegd aangezien hij behoort tot een welbepaalde sociale groep, zijnde vermoedelijke geesteszieken”.

3.2.3. De bewering dat schizofreniepatiënten in China een sociale groep uitmaken in de zin van het Vluchtelingenverdrag wordt niet aangetoond. Daargelaten dat de groep niet nader wordt toegelicht en overigens doorheen het verzoekschrift beperkt of uitgebreid wordt (van personen die aan schizofrenie leiden, naar vermoedelijke geesteszieken tot psychiatrische patiënten), kan uit de lezing van het verzoekschrift enkel blijken dat het verschillende ziektes betreffen zodat het redelijk is te veronderstellen dat de daarbij horende behandeling van deze personen niet identiek zal zijn. De bewering dat al dergelijke personen systematisch worden vervolgd als (een of andere) groep omwille van een gebrek aan adequate behandeling, is dan ook niet aangetoond. Daarbij kan uit de neergelegde documenten duidelijk blijken dat verzoeker niet werd overgelaten aan zijn lot, ook niet wanneer hij mogelijk een gevaar was voor zichzelf en voor zijn omgeving (zie medische getuigschriften uit China). Voorts werd zijn ziekte erkend door de Chinese overheid en kreeg hij een kaart voor minder validen waarvan verzoeker zelf toegeeft dat dit hem beschermdde wanneer hij daden stelde die anders door de politie werden vervolgd en waarvoor hij zelfs tot tien jaar gevangenisstraf kon riskeren.

3.3. Verzoekers argument dat hij “nog andere maatregelen van discriminatoire aard” vreest, met name “het verbod om te huwen en het verbod om een gezin te stichten” wordt louter hypothetisch aangevoerd. De bestreden beslissing stelt terecht “dat nergens uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij ooit probeerde te huwen” en ook ter terechtzitting worden geen bijkomende elementen aangebracht waaruit kan blijken dat verzoeker inderdaad een relatie wenste aan te gaan, dat hij hierin verhinderd werd en desgevallend onevenredig zwaar werd gestraft omwille van zijn medische problemen. Integendeel verzoeker bevestigt ter terechtzitting geen relatie, noch een huwelijk op het oog te hebben. Het feit dat aan de ingang van psychiatrische instellingen wetsartikelen over het verbod tot huwen worden bekendgemaakt, kan bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat verzoeker in dit opzicht persoonlijk werd vervolgd. Noch kan verzoekers bewering worden gevolgd dat hij geen relatie aanging omdat dit wettelijk verboden was nu subjectieve gevoelens voor specifieke personen bezwaarlijk door wettelijke

voorschriften worden bepaald of verhinderd. Verzoeker kan zich niet beperken tot theoretische beschouwingen maar dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen. Dit is niet het geval.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent dat *"In de veronderstelling dat de Raad verzoeker niet beschouwd als zijnde behorende tot een welbepaalde sociale groep, dan nog meent verzoeker dat hij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4 Vw.: Dat artikel 48/4 Vw, immers veel ruimer is, nu ze laat gelden dat "de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die (...) een reëel risico zou lopen op ernstige schade (...) onmenselijke of vernederende behandeling (...)"*; Dat verzoekende partij de mening is toegedaan dat de onwettige detentie, de medische behandelingen aan welke hij wordt onderworpen, de gevolgen van de discriminerende wetten, samen of an sich minstens een in het licht van artikel 48/4 Vw. bedoelde ernstige schade uitmaken: Dat de blote stelling van verweerder "dat de maatregelen en de gevolgen op zich dus niet volstaan om een (...) reëel risico op ernstige schade aan te tonen" gaat bijgevolg niet op; Verweerder heeft immers de onwettige detentie, die bovendien een ernstige inbreuk uitmaakt op het recht op persoonlijke vrijheid, niet beoordeeld om verzoeker uit te sluiten van de in artikel 48/4 Vw. beschermingsstatus, hoewel ze "vrijheid" een fundamenteel mensenrecht beschouwd waarvan de schending ervan ernstig kan worden genoemd"

Verzoeker toont niet aan dat zijn internering een vervolging uitmaakte. De vaststelling dat deze beslissing op medische en niet op gerechtelijke gronden werd genomen, waarbij verwezen wordt naar de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke, is op zich onvoldoende om aan te tonen dat hiertoe willekeurig of onterecht werd beslist en nog minder dat dit een vervolging uitmaakte te meer daar zijn familie inspraak had en zijn internering werd beëindigd.

Verzoekers argumenten inzake de opgedrongen (te) zware medicatie zijn niet dienstig in onderhavige procedure, noch de argumenten inzake (on)bekwaamheid van het medische personeel in China, noch de bewering dat psychiatrische patiënten onvoldoende medisch omringd worden. Overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de vreemdelingenwet is de Raad niet bevoegd om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of hij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoeker dient zich inzake de beoordeling van zijn medische problemen met de voorgelegde medische attesten te richten tot de hiertoe geëigende procedure.

4.2. Waar verzoeker benadrukt dat hij onwettige detentie vreest, herhaalt hij de motieven zoals aangevoerd in het kader van de schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Ter terechtzitting wordt verklaard dat verzoeker thans ernstige agressieproblemen heeft in België, hij zwaardere medicatie nodig heeft en dringend moet geïnterneerd worden. Dergelijke bevindingen werden ook vastgesteld in China (zie medische documenten en verzoekers verklaringen inzake de politie). Ten slotte kan uit de lezing van het administratief dossier blijken dat verzoeker omwille van zijn medische problemen, niet in staat is zelfstandig te leven en dat zolang zijn vader voor hem kon zorgen, verzoeker China niet heeft verlaten. Verzoekers vader is oud en kan verzoeker niet langer bijstaan, noch heeft hij een andere individuele, desgevallend betalende, oplossing in China betracht. Hij kwam naar België bij zijn zus en moeder. Dergelijke vaststellingen ondermijnen verzoekers beweringen dat hij vertrokken is omwille van medicatieproblemen, het verbod te huwen of een gezin te stichten. Verzoeker toont dan ook geen reëel risico op ernstige schade aan in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2.1. Verzoeker legt talrijke documenten neer die zijn identiteit, reisweg, medische toestand en familiale achtergrond adstrueren, elementen die *in casu* niet ter discussie staan. Evenmin doet de bij het

verzoekschrift toegevoegde eenzijdige subjectieve verklaring van verzoeker en opgesteld met zijn zus afbreuk aan wat voorafgaat.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK